

PRACTICA INTERNAȚIONALĂ DE FUNCȚIONARE A PIETEII FINANCIARE

*Natalia CHIRIAC,
drd. IEFS*

Abstract. Result of economic development in decades, international monetary and financial relations have witnessed a strong explosion especially the second half of the twentieth century. Growing degree of integration of international financial markets leaves its mark on how to run a full orientation and international financial flows. The financial globalization is an irreversible process that produces structural and functional changes in the global economy as a whole. Under these conditions, understanding the functioning of international financial market, its specific mechanisms and instruments, is a prerequisite of economic development and overall progress.

În secolul al XIX-lea piața financiară internațională s-a confundat cu piața financiară din Londra, la care s-a adăugat, între anii 1895 și 1914, piața financiară din Paris. Aceste două piețe financiare redistribuiau economiile provenite din străinătate și de la populație. După primul război mondial, a apărut piața financiară din New York, iar căderea ei în 1929 a marcat începutul mării crize economice. Cea mai mare parte a exporturilor de fonduri pe termen lung se efectua, cu toate acestea, în afara pieței: donații, ajutoare multilaterale, investiții directe, credite.

Dezvoltarea pieței financiare internaționale constituie o consecință a necesităților manifestate de investitori și de cei care doresc să-și plaseze capitalul financiar. Băncile internaționale au un rol important în dezvoltarea acestora și a procedurilor de emisiune.

Piețele financiare internaționale cuprind două componente:

- ✓ ansamblul piețelor financiare ale țărilor care aprobă, sub rezerva unor reglementări, emisiuni de titluri financiare străine, ca și tranzacții cu titluri financiare străine;
- ✓ piața eurocapitalului, pe care împrumuturile pe termen mijlociu și lung sunt eliberate într-o monedă care nu este obligatoriu cea a împrumutătorului și nici a celui care se împrumută și, deci, plasamentul este efectuat în funcție de economiile provenind din mai multe țări, intermediare de un sindicat bancar internațional. Autonomiei ei rezulta din natura operațiile și din modul de funcționare.

Participarea piețelor financiare naționale la operațiile internaționale depinde de:

- ✓ stabilitatea monedei naționale;
- ✓ sprijinirea pe o economie în creștere, cu un potențial comercial și industrial puternic;
- ✓ importante capacități de finanțare disponibile;
- ✓ o largă rețea de filiale;
- ✓ libera convertibilitate și liberul transfer al titlurilor financiare;
- ✓ fiscalitate preferențială pentru operațiile financiare internaționale.

Prin masivul capital financiar antrenat, aceste piețe influențează capitalul financiar destinat investițiile naționale, producând următoarele efecte:

- ✓ efectul de structură, care constă în transformarea veniturilor economisite la nivel național în capital străin. Fonduri financiare provenite din țările din Orientul Apropiat, America Latină și din alte țări în curs de dezvoltare alimentează piața financiară a țărilor dezvoltate industrial. Emisiunile de titluri financiare internaționale permit, adesea, realizarea de investiții în mod direct în țările dezvoltate;
- ✓ efectul dobânzii, care constă în creșterea ratei dobânzii, cu incidență asupra investițiilor naționale;
- ✓ efectul de lichiditate, care reprezintă rarefierea capitalului național al unor țări.

Rolul pieței financiare este colectarea disponibilităților bănești în favoarea solicitanților prin emisia și plasarea de titluri mobiliare precum: acțiunile, obligațiunile, certificatele de investiții și alte produse financiare. De asemenea, pe această piață, au loc tranzacții cu titluri emise anterior, între vânzătorii de titluri, care doresc să își recupereze capitalul bănesc avansat și diferiți cumpărători, care își propun să investească.^[1]

Acțiunile reprezintă titluri de valoare care reprezintă o parte din capitalul social al unei societăți pe acțiuni. Valoarea nominală sau prețul acțiunii se determină prin raportarea capitalului social la numărul de acțiuni emise de o firmă.

Obligațiunile sunt titluri de valoare care reprezintă o cotă parte dintr-un împrumut colectiv, pe termen mediu sau lung, solicitat de un agent economic. Valoarea nominală a obligațiunii se restituie posesorului la scadență, iar pe întreaga perioadă a creditului, acesta va primi o dobândă anuală fixă, înscrisă pe obligațiune.

Pentru o desfășurare normală a activității, agenții economici au nevoie de împrumuturi pe termen lung cu care să își finanțeze investițiile. Aceste capitaluri bănești pot fi procurate pe piața financiară. Oferta de capital este realizată de către deținătorii de resurse financiare care plasează aceste resurse pe piața de capital, prin cumpărarea de titluri de valoare. Deținătorii de capital bănesc sunt: firmele, băncile, persoanele fizice și juridice.

Funcțiile pieței financiare

1. Mobilizează importante resurse financiare în favoarea diferitelor firme sau alți agenți economici.

2. Plasează titluri de valoare emise.
3. Asigură mobilitatea capitalurilor și posibilitatea schimbării plasamentelor acționarilor prin transformarea în lichidități a valorilor mobiliare și invers.
4. Indică starea economiei și perspectivele ei.
5. Orientează disponibilitățile bănești ale persoanelor fizice și juridice spre cele mai profitabile domenii.

Clasificarea pieței financiare

Piața financiară primară este piața pe care au loc emisiuni de titluri de valoare noi. Tranzacțiile se realizează prin intermediul băncilor, iar cursul se identifică cu valoarea nominală. Piața financiară secundară are rolul de a asigura tranzacțiile cu titluri emise anterior. Pe această piață, tranzacțiile se realizează prin intermediul burselor de valori.

Cursul la care se fac tranzacțiile pe piață depinde de câțiva factori precum:

1. raportul dintre cererea și oferta de titluri,
2. rata comercială a dobânzilor bancare,
3. situația economico-financiară a firmei exprimată prin profit,
4. starea economiei naționale,
5. situația politică și socială internă și internațională.

Participarea piețelor financiare naționale la operațiile internaționale depinde de:

-stabilitatea monedei naționale;
-sprijinirea pe o economie în creștere, cu un potențial comercial și industrial puternic;

- importante capacități de finanțare disponibile;
- o largă rețea de filiale;
- libera convertibilitate și liberul transfer al titlurilor financiare;
- fiscalitate preferențială pentru operațiile financiare internaționale.

Prin masivul capital financiar antrenat, aceste piețe influențează capitalul financiar destinat investițiile naționale, producând următoarele efecte:

-efectul de structură, care constă în transformarea veniturilor economisite la nivel național în capital străin. Fonduri financiare provenite din țările din Orientul Apropiat, America Latină și din alte țări în curs de dezvoltare alimentează piața financiară a țărilor dezvoltate industrial. Emisiunile de titluri financiare internaționale permit, adesea, realizarea de investiții în mod direct în țările dezvoltate;

-efectul dobânzii, care constă în creșterea ratei dobânzii, cu incidență asupra investițiilor naționale;

-efectul de lichiditate, care reprezintă rarefierea capitalului național al unor țări.

După tipul care circula pe piața financiară, se pot distinge trei mari segmente ale pieței financiare internaționale:

1) Piața bancară – formată din totalitatea relațiilor de credit pe termen scurt, mediu și lung, la care participa activele bancare care nu-si schimbă valoare prin negociere (cambia, bilete la ordin, cecuri, depozite, etc.). Se caracterizează prin tranzacții cu active bancare nonnegociabile, a căror lichiditate este maximă. Societățile bancare au rol de intermediere între posesorii de disponibilități bănești și utilizatorii de fonduri, pe baza relațiilor de credit. Rolul acestor piețe este de absorbție a excedentului de active monetare ale celor care economisesc și care doresc să dispună de posibilitatea retragerii lor în orice moment.

2) Piața de capital – formată din tranzacțiile cu titluri pe termen mediu și lung, caracterizate prin faptul că valoarea lor se modifică prin negociere (acțiuni, obligațiuni, bonuri de tezaur). Piața capitalurilor este specializată în intermedierea de tranzacții cu active financiare care au scadențe pe termene medii și lungi. Prin intermediul ei, sunt satisfăcute nevoile de capital ale solicitanților cu disponibilitățile de capital ale ofertanților. În general, piața capitalurilor mărește posibilitățile financiare.

“Economic growth in conditions of internationalization”

Rolul piețelor financiare este unul economic și altul social. Din punct de vedere economic acestea contribuie la dezvoltarea procesului investițional, iar din punct de vedere social, asigură protecția veniturilor economisite. Piața financiară are două componente ale căror funcțiuni sunt diferite și complementare și anume piața financiară primară specializată în colectarea veniturilor economisite și piața financiară secundară care asigură mobilitatea și lichiditatea economiilor plasate.

În concluzie se poate de menționat că piața financiară internațională are un impact deosebit asupra piețelor financiare naționale în dezvoltarea lor. La rândul său piețele financiare au un impact în dezvoltarea economică și socială a oricărui stat.

Bibliografie

1. Piața de muncă, nr.35/2000/anul 2
2. Vasile Nechita, Economie Politică, Ed. Porto-Franco, Galați, 1991
3. Piața Financiară, nr.2/feb 1998